

Arrest

nr. 240 502 van 7 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3080 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat K. TERMONIA in opvolging van advocaat F. GELEYN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, en afkomstig van Doloïya, Salah Al-Din. U bent Arabier en soenniet van herkomst, maar bekeerde u na uw vertrek uit Irak tot het Christendom.

Uw vader, oom M. en neven A., H. en B. werden in 2005 gearresteerd omdat ze de Amerikaanse bezetter beschoten hadden. In 2006 werd uw vader vrijgelaten. Een week later werd hij om onbekende redenen opnieuw opgepakt.

Uw vader en familieleden werden gevangen genomen in Camp Bucca en Abu Ghraib. In de gevangenis van Camp Bucca hadden ze contact met latere IS-leiders, zoals Abu Bakr Al Baghdadi. Daar radicaliseerden zij, waarna ze lid werden van Al Qaeda en later van IS (Islamitische Staat). Uw vader, neef H., B. en D. zouden leiders van IS geweest zijn. Uw oudere broers waren actief als strijders bij de terreurorganisatie.

U werd door uw familie gedwongen naar de moskee te gaan en bepaalde traditionele kledij te dragen. In 2014 na de aanval van IS in zijn regio, werd u door uw familie gevraagd om lid te worden van IS, net zoals uw broers, vader en neven. U werd verplicht een training te volgen bij IS. Hierbij zag u hoe mensen vermoord werden en in brand gestoken werden. De rekruten moesten dergelijke zaken bekijken om 'sterk' te worden.

U werd ook gevraagd om bepaalde zaken te doen voor IS, zoals het leveren van voedsel. U slaagde er echter steeds in om hier aan onder uit te komen door middel van excuses.

Sinds IS de controle had over Doloia, besloot uw vader om samen met zijn gezin naar jullie tweede huis, een boerderij in Al Adhaim aan de rand van Doloia te gaan wonen, om luchtaanvallen te vermijden. Jullie huis in Doloia zelf werd zoals gevreesd nadien gebombardeerd.

In 2015, na de verjaging van IS, werd een betoging gehouden in uw regio, waarbij geëist werd dat alle familieleden van IS-strijders de regio zouden verlaten.

U verliet Irak op 25 februari 2016. U verbleef meer dan een jaar in Turkije omdat u hoopte daar bescherming te kunnen krijgen. U moest echter enorm lang wachten. Er zouden ook veel IS-leden naar Turkije gekomen zijn, wat u angst inboezemde. Daarom verliet u Turkije. U kwam op 16 juli 2018 aan in België. Op 26 juli 2018 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Uw neef, D. X, zou een politieagent, genaamd S. H., voor uw ogen doodgeschoten hebben in 2014. Iemand anders werd echter beschuldigd van deze moord. U belde vanuit Griekenland naar de familie van het slachtoffer om hen de waarheid te vertellen. Hierna werd u opgebeld door uw neef, hij vroeg u terug te bellen naar de familie van het slachtoffer om te zeggen dat u gelogen had. U weigerde dit te doen.

Omwille van bovenstaande zaken vreest u problemen met de Iraakse autoriteiten, en met uw familieleden. U voegt hieraan toe dat uw familie u zou kunnen vragen om een zelfmoordaanslag te plegen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw Turkse verblijfskaart, een document van UNHCR Turkije, uw identiteitskaart, documenten die aantonen dat uw vader een terrorist is, documenten over de schade aan uw huis in 2014, een klacht van uw vader tegen de Amerikanen die jullie boerderij beschadigden, verklaringen van getuigen over de gebeurtenissen met de Amerikanen, een document over uw bekering, foto's van u en uw familieleden, foto's van de betoging in uw dorp tegen IS-leden, publicatie van de namen van IS-families uit uw regio.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS1, p. 3 en CGVS2, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf en activiteiten vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfssituatie is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Irak zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen en activiteiten in de periode voor uw vertrek en dan specifiek in de periode nadat IS de macht greep in uw regio in 2014, niet aannemelijk geacht kunnen worden. U geeft met andere woorden geen zicht op uw exacte verblijfplaatsen en activiteiten in deze toch wel woelige periode in uw regio van herkomst. Hierdoor is het onmogelijk voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw dagelijkse leven en de activiteiten die u in deze periode zou uitgevoerd hebben in uw land en regio van herkomst. Bijgevolg maakt u het voor het CGVS onmogelijk om uw nood aan internationale bescherming te beoordelen.

Zo is het ten eerste ongeloofwaardig dat u steeds kon ontkomen aan de dingen die u gevraagd werden te doen voor IS. U verklaart dat u hier altijd een uitvlucht voor vond, en dat uw broers M. of G. hiermee belast werden wanneer u niet kon (CGVS2, p. 15). U zegt hierover echter ook dat als uw broers M. of G. niet konden, men naar u kwam om te vragen hen te helpen en dat u dan een uitvlucht vond waarna besloten werd te wachten tot uw broers het konden doen (CGVS2, p. 15). Het is echter niet consistent te noemen dat zij wel moesten inspringen wanneer u niet kon, maar dat er omgekeerd niet opgelegd werd aan u om bepaalde zaken uit te voeren wanneer zij dit niet konden doen.

Gevraagd naar welke taken u gevraagd werd om uit te voeren voor IS, stelt u dat ze u vroegen schapen te slachten, te koken, water te halen, eten en drinken voor hen te transporteren (CGVS2, p. 15-16). Ook het slachten van de schapen zou door uw broers uitgevoerd zijn gezien u verklaart zelfs niet in staat te zijn een schaap te doden (CGVS2, p. 15-16). Opnieuw kan hierbij opgemerkt worden dat het niet aannemelijk is dat uw broers steeds de taken op zich moesten nemen en u er steeds in slaagde hier vanaf te geraken. Gevraagd of uw broers nooit probeerden te weigeren, stelt u dat u toen nog te jong was, namelijk slechts achttien of negentien jaar oud (CGVS2, p. 15-16). Gewezen op het feit dat u maar twee of drie jaar in leeftijd scheelde met bovenstaande broers en dat zij het altijd wel deden, stelt u dan weer dat dit eigenlijk geen kwestie van leeftijd was (CGVS2, p. 15-16) waarmee u volledig ingaat tegen uw eerdere verklaring hierover. Later geeft u dit bovendien opnieuw anders aan en geeft u nogmaals uw leeftijd op als reden dat u steeds onder uit geraakte aan de taken die u gevraagd werden uit te voeren voor IS (CGVS2, p. 20). Met deze inconsistenties ondergraaft u de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bij het koken zou u dan weer nooit geholpen hebben omdat dit vrouwenwerk was (CGVS2, p. 15-16). Dit komt dan weer niet overeen met uw eerdere verklaringen, namelijk dat dit ook aan u als man gevraagd werd (zie boven). Indien het echter zo zou zijn dat dit als vrouwenwerk beschouwd werd, is het niet aannemelijk dat een organisatie als IS die de traditionele genderpatronen tussen man en vrouw hoog in het vaandel draagt, aan u als man zou vragen dit te doen.

Nog bleek u bij uw eerste persoonlijk onderhoud te verklaren dat u gevraagd werd de gewonde soldaten van IS te verzorgen (CGVS1, p. 21). Tijdens uw tweede persoonlijk ontkent u echter dit ooit verklaard te hebben, zonder deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS2, p. 18). Gezien uit bovenstaande elementen blijkt dat u niet in staat bent consistente verklaringen af te leggen over wat u juist gevraagd werd te doen voor IS en hoe u erin slaagde deze zaken te weigeren, wordt ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw dagelijkse leven en activiteiten in de periode sinds de inval van IS in uw regio tot uw vertrek uit Irak.

Naast inconsistent, blijken uw verklaringen over hoe uw dagelijkse leven er juist uitzag in de periode van 2014-2016 erg summier en vaag te noemen. Gevraagd wat u dan hele dagen deed als u steeds weigerde te doen wat u gevraagd werd, stelt u dat u thuis bleef en niets deed (CGVS2, p. 24-25). Dat u echter twee jaar thuis zou gezeten hebben zonder iets te doen en er toch in geslaagd zou zijn steeds de eisen van uw familie af te wimpelen, kan niet aannemelijk genoemd worden. Pas wanneer u voor de derde maal gevraagd wordt een gedetailleerde beschrijving te geven van uw dagelijkse leven in deze periode, geeft u heel summier aan dat u de schapen hoedde en naar de moskee ging (CGVS2, p. 24-25). Ook uw verklaringen over uw activiteiten als herder kunnen echter niet overtuigen. Gevraagd waar u deze schapen dan bracht om te grazen, komt u niet verder dan "een plaats waar planten zijn", niet zo ver van waar u toen verbleef (CGVS2, p. 24-25). U verklaart verder dagelijks bezig geweest te zijn met deze schapen, maar heeft geen enkel idee hoe lang een schaap drachtig is (CGVS2, p. 25). Het is echter niet plausibel dat u hiervan geen enkel idee zou hebben indien u gedurende twee jaar dagdagelijks voor de schapen gezorgd zou hebben, en bovendien zelf verklaart ook met deze schapen gekweekt te hebben in deze periode (CGVS2, p. 25). Ook over de manier waarop jullie kweekten met de schapen kan u geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Hierover stelt u namelijk dat jullie slechts drie bokken hadden die gebruikt werden om een kudde van ongeveer driehonderd schapen te bevruchten (CGVS2, p. 25). Nog opmerkelijker is dat u stelt dat jullie altijd dezelfde bokken gebruikten om te kweken (CGVS2, p. 25). Hierdoor zou er echter inteelt ontstaan in de kudde, iets waarvan verwacht kan worden dat ten allen tijde vermeden zou worden door een schapenherder die de gezondheid van zijn kudde en dus ook zijn inkomsten hoog in het vaandel draagt. Hierop gewezen, slaagt u er niet in dit uit te klaren (CGVS2, p. 25). De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw dagdagelijkse leven in Irak wordt omwille van bovenstaande elementen nogmaals sterk aangetast. U biedt met andere woorden geen zicht op uw leefsituatie tussen 2014 en 2016. Bijgevolg kan er ook niet zomaar geloof worden gehecht aan uw beweringen over uw toenmalige verblijfplaatsen, die daarmee samen hangen.

U verklaart wel deel te moeten nemen hebben aan een trainingskamp van IS (CGVS2, p. 20). Ook hieromtrent slaagt u er echter niet in aannemelijke verklaringen af te leggen. Bij uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u bijvoorbeeld dat jullie niet zouden geschoten hebben tijdens de opleiding, de wapenopleiding daar zou namelijk niet verder gegaan zijn dan het leren monteren en demonteren van een geweer (CGVS1, p. 23). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dit echter helemaal anders en stelt u dat jullie toen moesten schieten op poppen of zandhopen (CGVS2, p. 4). U verklaart bovendien dat IS gevangenen naar het kamp liet komen en dat zij hen vermoordden en in brand staken voor jullie ogen om jullie 'echte mannen te maken' (CGVS2, p. 21-22; CGVS1, p. 23). Indien ze jullie op deze manier echt hard wilden maken, is het naar analogie met de bijzonder wrede reputatie van IS en hun trainingsmethoden (waarbij vaak kinderen worden ingezet om gevangenen of vijanden te doden als onderdeel van hun opleiding, zie administratief dossier, blauwe map, document 2 en 3) weinig aannemelijk dat zij volwassen mannen als u dan niet zouden inzetten om de gevangenen te gebruiken als oefenmateriaal voor uw schietkunsten, maar hiervoor nepdoelen zouden gebruiken en u enkel zouden laten toekijken wanneer zij zelf deze personen vermoordden.

U verklaart hierover dat deze personen toen gedood werden door één van de opleiders, maar slaagt er niet in om aan te geven wie deze opleider was of hoe hij bij IS genoemd werd (CGVS2, p. 22). Nog kan u niet verklaren hoe het komt dat u na vier dagen reeds uw training bij IS kon stop zetten, gezien u zelf verklaart dat deze normaal langer had moeten duren (CGVS2, p. 22-24). U beweert dat jullie training toen stopgezet werd omwille van de omstandigheden in de regio, waarmee u doelt op aanvallen die daar toen werden uitgevoerd door het leger en door de Jubur-clan (CGVS2, p. 22). U legde hierover verder uit dat dit eigenlijk voornamelijk bombardementen waren, en dat de lokale IS-leden op voorhand informatie kregen over waar deze zouden plaatsvinden zodat ze die plaatsen konden ontruimen (CGVS2, p. 22-23). De toenmalige aanvallen zouden plaatsgevonden hebben in de dorpen Gasrij en Wadi Al Maud, die volgens uw verklaringen niet eens in de buurt waren van het trainingskamp (CGVS2, p. 23). In dit opzicht, kan u door middel van deze aanvallen dan ook niet verklaren waarom u na vier dagen reeds uw training in het kamp kon stopzetten. Meer nog, u verklaart hierover bovendien zelfs dat er tijdens de periode dat u uw opleiding daar volgde, geen bombardementen waren in uw regio (CGVS2, p. 22-23). Omwille van bovenstaande elementen kan ook aan uw verklaringen over uw activiteiten in het trainingskamp van IS, zoals u die voorstelt, geen geloof gehecht worden.

Nog stelt het CGVS zich de vraag waarom u nog zo lang in uw regio en dus bij uw familie gebleven zou zijn indien u zich zo hard verzette en afkeerde tegen alles waar zij voor stonden, de IS-ideologie. Gevraagd om welke reden u pas in februari 2016 vertrok, stelde u dat u toen pas de kans had te vertrekken zonder hier een verdere uitleg bij te geven (CGVS2, p. 25-26). Wanneer u gevraagd werd hier dieper op in te gaan, stelt u enkel dat het niet makkelijk was de regio toen te verlaten omwille van de aanwezigheid van Hashd Al Shaabi (HAS), maar dat u toen wel de kans kreeg te vertrekken (CGVS2, p. 25-26). Nogmaals geeft u hier slechts vage en onvolledige verklaringen die niet kunnen uitklaren om welke reden het u op dit moment dan wel lukte de regio te verlaten en niet eerder. Pas wanneer u dit nogmaals gevraagd wordt, geeft u aan dat u toen kon vertrekken omdat er toen enerzijds minder checkpoints aanwezig zouden geweest zijn, en anderzijds omdat u toen de hulp kreeg van een priester (CGVS2, p. 25-26). Dat u pas nadat ook deze vraag u meermaals gesteld moest worden hier een ietwat vollediger antwoord op kan geven, doet wederom wenkbrauwen fronsen. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u ook toen aangehouden werd aan een checkpoint (CGVS2, p. 25-26). U werd vier uur vastgehouden omdat uw naam op die van uw neven lijkt (CGVS1, p. 12). U verklaart echter zelf dat u toen enkel beledigd werd en dat ze u uiteindelijk gewoon lieten gaan (CGVS1, p. 12). Indien u echter zo gekant was tegen de daden van uw familie, en daarom u wilde onttrekken aan hen en de regio waar zij verbleven, kan verwacht worden dat u reeds eerder geprobeerd zou hebben de regio te verlaten, zeker gezien uit bovenstaande verklaringen blijkt dat de controles aan de checkpoints hiervoor niet onoverkomelijk bleken te zijn. Dat u dit vooraf niet eens probeerde (CGVS2, p. 26), doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw wil afstand te nemen van uw familie en omwille van hen het land te willen verlaten. Dit relativeert in grote mate de door u ingeroepen vrees ten opzichte van uw familie.

U verklaart dat u zelf niet wist hoe uw vertrek te regelen, en dat u enkel lukte door middel van de hulp die u hierbij kreeg van een priester (CGVS2, p. 26). Ook uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen. Zo stelt u enerzijds dat u reeds voor uw vertrek uit Irak via deze priester in contact kwam met het christendom (CGVS2, p. 5-6). Hierna verklaart u dan weer dat u voor uw vertrek uit niet eens zou geweten hebben dat deze persoon christen was (CGVS2, p. 7-8). Gevraagd om welke reden u dan eerder verklaarde dat u reeds voor uw vertrek via deze persoon in contact kwam met het christendom, slaagt u er niet in hiervoor een uitklaring te geven (CGVS2, p. 8).

Nog blijkt u niet eens de volledige naam van deze priester te kennen (CGVS2, p. 6), wat toch wel opmerkelijk is gezien het belang deze persoon zou gespeeld hebben bij uw vertrek uit Irak. Ook over de manier waarop u in contact kwam met deze priester, kan u slechts vage verklaringen afleggen. U stelt dat u hem leerde kennen via een forum op facebook voor Iraakse immigranten, maar kan niet aangeven wanneer u lid werd van dat forum (CGVS2, p. 6). U kan hierover enkel stellen dat u het misschien in 2016 was, en dat jullie in contact kwamen via een commentaar die u op een bepaald bericht op dit forum zou geschreven hebben (CGVS2, p. 6). Ook wanneer hier dieper op in gegaan wordt, blijkt u niet te kunnen aangeven op welk bericht u dan gereageerd had, wat u dan gereageerd had, of zelfs niet kan vertellen wat het onderwerp van deze discussie zou geweest zijn (CGVS2, p. 6). Zelfs de reden waarom u zelf lid geworden was van dat forum, blijkt u niet te kunnen aangeven (CGVS2, p. 6-7). Hierover zegt u enerzijds dat het ofwel moet geweest zijn door iemand die u toevoegde of omwille van een commentaar die u schreef (CGVS2, p. 7). Gevraagd of u dan een commentaar kon schrijven vooraleer u lid was van het forum, herneemt u uw antwoord en stelt u dat dit niet kon en dat u lid geworden bent door middel van vrienden die u toevoegden aan het forum (CGVS2, p. 7). Hierover blijkt u dan weer niet kunnen zeggen over welke vrienden dit ging, of om welke reden zij lid geworden waren van dit forum (CGVS2, p. 7). U blijkt zelfs geen duidelijk zicht te hebben op of deze vrienden al dan niet binnen of buiten Irak verbleven (CGVS2, p. 7). De priester die u daar ontmoette zou Irak volgens uw verklaringen al lang geleden verlaten hebben (CGVS2, p. 7), maar gevraagd wanneer dan juist blijkt u ook hier geen idee van te hebben (CGVS2, p. 7). Door al deze gebrekkige antwoorden geeft u geen zicht op de precieze omstandigheden van uw vertrek uit Irak.

Ook over de manier waarop de priester u hielp Irak te verlaten, kan u slechts heel summier verklaren dat u moest proberen in Bagdad te geraken, en dat u daar dan iemand zou vinden die u zou helpen naar Erbil te gaan en van daar dan weer naar Turkije (CGVS2, p. 7). Gezien u toen zelf moest proberen uw regio te verlaten en naar Bagdad te gaan, worden uw voorgaande verklaringen over de onmogelijkheid uw regio te verlaten omwille van de aanwezigheid van HAS en checkpoints in uw regio, verder ondergraven. U moest deze klus toen namelijk ook zelf weten te klaren, waardoor u niet kan uitklaren om welke reden u dit pas kon doen nadat u de priester ontmoette. Gevraagd naar de identiteit van de persoon die u toen opwachtte in Bagdad, komt u dan weer niet verder dan dat deze persoon ook een christen moet geweest zijn (CGVS2, p. 7-8). Nog kan u niet uitklaren om welke reden deze priester u, die toen zelf nog geen christen was, hielp het land te verlaten (CGVS2, p. 8). U kan hierover enkel zeggen dat hij sympathie had voor uw verhaal en dat hij veel mensen in nood zou helpen, maar blijkt dan weer niet te weten of hij naast u ook andere mensen zou geholpen hebben Irak te verlaten (CGVS2, p. 8). Uit bovenstaande elementen blijkt dat ook aan uw verklaringen omtrent uw vertrek uit uw regio en Irak, niet zomaar geloof gehecht kan worden, integendeel.

Straffer nog, ook over de manier waarop u in oktober 2015 aan het paspoort raakte waarmee u uw land verliet, kan u geen plausibele verklaringen afleggen. Gezien de achtergrond van uw familie en u daardoor verklaarde vrees om aangehouden te worden bij het verlaten van uw land op basis van verdenkingen van banden met IS, is het namelijk opmerkelijk dat u op dat moment wel nog een paspoort zou kunnen verkrijgen hebben. U verklaart hierover dat u dit kon verkrijgen via iemand die bij jullie woonde en werkte bij de paspoortafdeling (CGVS2, p. 27-28). Gevraagd wie die persoon dan juist was of waar hij dan juist woonde, komt u niet verder dan dat het een zekere N. was die ergens in Doloiya woonde (CGVS2, p. 27-28). Hij zou volgens uw verklaringen geen lid geweest zijn van IS en zou zelf gevlucht zijn toen de problemen in uw regio begonnen (CGVS2, p. 28). Gewezen op het feit dat de problemen in uw regio reeds in 2014 begonnen, en dat dat hij in het licht van bovenstaande verklaringen dan al moet gevlucht zijn voor dat u uw paspoort ontving in 2015, kan u ook deze inconsistentie niet uitklaren (CGVS2, p. 27-28). Zelfs wanneer u meermaals gevraagd werd wanneer deze persoon dan juist gevlucht was en of hij dan achteraf nog terugkeerde naar de regio, moet u ook hierop het antwoord schuldig blijven (CGVS2, p. 28). Nog kan u niet aangeven om welke reden u op dat moment een paspoort nodig had (CGVS2, p. 28-29). Wederom wordt zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraven.

Verder valt op dat u bij uw tweede persoonlijk onderhoud plots geen contact meer zou hebben met of informatie zou hebben over uw familieleden, zelfs niet met uw broer S. (CGVS2, p. 4), de enige met wie u – volgens uw verklaringen tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud – een goede band zou gehad hebben en met wie u toen verklaarde nog in contact te staan (CGVS1, p. 12). U verklaart dit niet meer te willen, maar kan buiten het feit dat u zich psychisch moe zou voelen niet verder duiden om welke reden u dit plots niet meer wilt (CGVS2, p. 4). Ook wanneer het laatste contact dan juist was tussen u en Saddam, kan niet precies aangeven (CGVS2, p. 4-5).

U verklaarde dat hij u toen vertelde over een grote militaire operatie die aan de gang was in Adhaim en dat uw familie toen moest verhuizen en dat uw neef toen vermoord werd door mensen die wraak wilden nemen op uw familie (CGVS2, p. 5). U heeft geen idee waar uw familie hierna naartoe ging of waar ze op dit moment zouden kunnen zijn (CGVS2, p. 5). Dat u hier opnieuw geen enkel idee van zou hebben en sinds dan ook niet meer naar hebt geïnformeerd, ondanks de goede band die u wel met uw broer Saddam had, doet opnieuw wenkbrouwen fronsen. Later verklaart u bovendien dat uw neven momenteel in Griekenland zouden verblijven (CGVS2, p. 30), waaruit blijkt dat u dan toch meer informatie zou hebben over de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden. Dat u dan weer niet zou weten waar uw eigen gezinsleden en broer Saddam verblijven, maar wel waar uw neven zouden zijn, doet vermoeden dat u ook hier door middel van onwaarachtige verklaringen bepaalde informatie over uw familieleden en hun huidige levensomstandigheden achterhoudt.

U legt geen geloofwaardige verklaringen af over uw dagelijkse leven en over uw activiteiten in de periode 2014-2016. Bijgevolg biedt u geen zicht op uw rol, en daarmee samenhangend, en uw verblijfplaatsen in die periode. Gelet op het feit dat deze periode samenvalt met de opmars van IS, de verovering van grote delen van centraal Irak door IS, en de verdrijving van IS, en gelet op het onrustwekkende profiel van uw familieleden, is het feit dat u geen zicht biedt op uw rol in deze gebeurtenissen problematisch. Uit bovenstaande blijkt dat u geen zicht biedt op wat u deed tussen 2014 en 2016, en bijgevolg kan er evenmin zomaar geloof worden gehecht aan uw verklaringen over waar u was in diezelfde periode. Bijgevolg laat u het – omwille van uw eigen onwaarachtige verklaringen – het CGVS niet toe om uw nood aan internationale bescherming te beoordelen.

Daarnaast kon ook aan uw verklaringen over uw beweerde bekering tot het christendom geen geloof gehecht worden, waardoor ook uw algemene geloofwaardigheid nog verder aangetast wordt.

Toegegeven, u kan wel bepaalde elementen weergeven over het leven van Jezus waarover u geleerd zou hebben in de cursussen die u volgde in het kader van uw doopsel (CGVS2, p. 11). Dit beslaat echter algemene kennis, die u makkelijk van buiten geleerd kunt hebben in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Nog kent u vier evangelisten en enkele Bijbelverhalen (CGVS2, p. 12), wat net als bovenstaande elementen zaken betreft die makkelijk van buiten te leren vallen, en daarom niet afdoende zijn om te kunnen wijzen op een persoonlijke, intrinsieke overtuiging en bekering tot het christendom. Ook blijkt u een beperkte kennis te hebben over de kerk waar u missen zou gevolgd hebben, en kan u bepaalde zaken vertellen over deze misvieringen (CGVS2, p. 12). Dergelijke zaken kunnen enkel aantonen dat u misschien ooit wel een misviering in deze kerk bijwoonde, maar zijn niet voldoende om aan te tonen dat u bekeerd bent tot het christendom.

Uw verdere kennis over het christelijke geloof blijkt bovendien dermate beperkt te zijn, dat u hiermee niet slaagt te overtuigen dat u zich deze religie eigen gemaakt zou hebben, integendeel. Zo blijkt u amper christelijke strekkingen te kunnen aangeven, en bent u niet eens in staat uw eigen strekking verder te definiëren (CGVS2, p. 8). Nog kan u meer uitleg geven over waarvoor uw strekking, de evangelische, dan juist staat (CGVS2, p. 8). U zou dit allemaal niet weten omdat u hier nooit iets over gezegd werd, en omdat u niet veel naar de kerk zou kunnen gaan in België (CGVS2, p. 8). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u wel om de twee of drie weken naar de kerk zou kunnen gaan in België, en zou gezien u zich reeds van in Turkije bekeerd heeft, verwacht kunnen worden dat u ondertussen al meer kennis zou opgedaan hebben over uw geloof zelfs los van het feit of u hiervoor naar de kerk zou gaan of zich hier op eigen houtje meer in zou verdiept hebben (CGVS2, p. 8). Ook gevraagd over de kerk waar u missen zou volgen in België komt u niet veel verder dan dat de kerk zich in Antwerpen bevindt, en de priester daar Harry zou heten (CGVS2, p. 9). Van iemand die zich een volledig nieuw geloof aanmeent, en zichzelf bestempeld als bekeerling, kan dan ook een meer diepgaande kennis van dit nieuwe geloof verwacht worden.

Daarnaast kunnen uw verklaringen over uw beweerde bekering echter allesbehalve overtuigen. Zo stelt u dat u eerst atheïst geweest zou zijn, maar dat u zich plots bekeerde tot het christendom nadat u zich hier meer in verdiept had via de priester die u geholpen had Irak te verlaten (CGVS1, p. 5). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat religie voor uw bekering eigenlijk niet belangrijk was voor u en dat u enkel de islam praktiseerde in Irak omdat u hiertoe verplicht werd (CGVS2, p. 9). Gevraagd om welke reden u religie niet in het algemeen afzwoor maar u bekeerde tot een andere religie, stelt u dat u dit deed omdat islam gelijk staat met geweld en het christendom met liefde en vrede (CGVS2, p. 9). Gewezen op de gewelddadige geschiedenis die ook het christendom ten beurt valt, blijkt u hier dan weer nooit over gehoord te hebben (CGVS2, p. 9-10).

Het is echter weinig aannemelijk te noemen dat iemand die zijn eigen religie verlaat omwille van de gewelddadige aspecten die hieraan verbonden zijn, geen informatie zou trachten te bekomen over de eventuele gewelddadige elementen die behoren aan de nieuwe religie die hij gaat aanhangen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw bekering ondermijnd.

Ook over het proces van uw bekering kan u niet overtuigen. U stelt namelijk zoals hierboven reeds aangegeven dat u zich bekeerde nadat u in Turkije diepgaand zou ingegaan zijn op het christendom (zie boven). Gevraagd hoe lang het dan ongeveer duurde sinds u in Turkije in contact kwam met het christendom, u daar meer in verdiepte, tot u zich bekeerd had, kan u dit ten eerste niet zeggen (CGVS2, p. 9). U verklaart bovendien dat de priester u daar in de periode dat hij u leerde kennen niet sprak over het christendom en het toen niet evident was hem te ontmoeten gezien Turkije ook een islamitisch land was (CGVS2, p. 9). Hiermee ondergraaft u dan ook uw eigen verklaringen over het feit dat u in Turkije dieper zou in gegaan zijn op de religie van het christendom. Zoals hierboven reeds gemotiveerd kon u bovendien ook geen aannemelijke verklaringen afleggen over deze priester, de manier waarop jullie in contact gekomen waren en waarop hij u geholpen had om Irak te verlaten (zie boven). Bovenstaande elementen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw bekering tot het christendom.

Nog verklaart u in Griekenland niet volledig gedoopt te zijn omdat u bij de ceremonie zinnnetjes moest voorlezen en u dit daar niet kon in de plaatselijke taal (CGVS2, p. 10). Hoewel u opgeroepen werd om terug te gaan om uw doopsel te vervolledigen zou u dit toen niet gedaan hebben omdat u ziek was (CGVS2, p. 10). Ook in België zouden er volgens uw verklaringen echter twee maal per jaar doopceremonies plaatsvinden, maar bent u er alsnog niet in geslaagd deze bij te wonen omwille van ziekte (CGVS2, p. 10). Uit bovenstaande elementen kan echter afgeleid worden dat u niet echt proactief bezig bent met het vervolledigen van uw doop, dé ceremonie die uw bekering zou bezegelen. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw bekering ernstig aangetast.

U verklaarde verder dat u vreest dat u in Irak door IS-leden gedrogeerd zou worden en gedwongen zou worden een zelfmoordaanslag te plegen omwille van uw bekering (CGVS2, p. 4). Gezien omwille van bovenstaande argumenten geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde bekering, kan ook aan deze vrees die daar onlosmakelijk mee verbonden is, geen geloof worden gehecht. Uw verklaring hierover kan bijgevolg niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde recente verblijf en activiteiten in de stad Doloia, gelegen in de provincie Salah Al-Din niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Doloia, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Iraakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie **EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014**, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,5a65c4334,0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 4 maart 2019 en 10 oktober 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Irak werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Kirkuk heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer .

De documenten die u voorlegt, kunnen niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS. Uw paspoort, identiteitskaart, Turkse verblijfskaart en het document van UNHCR Turkije, kunnen enkel uw verklaringen over uw identiteit, herkomst, nationaliteit en verblijf in Turkije ondersteunen. Deze elementen worden niet betwist. De documenten die aantonen dat uw vader een terrorist is, foto's van u en uw familieleden, publicatie van namen van IS-leden op facebook en document over een betoging tegen IS-leden in uw regio, kunnen enkel uw verklaringen over de banden van uw familie met IS en de situatie omtrent IS-leden in uw regio ondersteunen. Ook deze elementen worden niet in vraag gesteld door het CGVS. Ook de documenten over de schade aan uw huis in 2014, de klacht die uw vader indiende tegen de Amerikanen die jullie boerderij vernietigden en verklaringen van getuigen over de gebeurtenissen met de Amerikanen in uw regio, betreffen elementen die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing. Het document dat u voorlegt omtrent uw bekering, stelt dat u in 2018 regelmatig naar een kerk in Mechelen geweest zou zijn. Zoals hierboven reeds aangehaald, kan ook enkel het feit dat u naar bepaalde misvieringen ging of kerken zou bezocht hebben, op zich niet voldoende zijn om aan te doen dat u zich persoonlijk ook zou bekeerd hebben tot het christendom. Om deze reden kan ook dit element niet voldoen om een ander licht te werpen op de beoordeling van het CGVS.

Ook de opmerkingen die u via uw advocaat indiende op de notities van uw persoonlijk onderhoud, kunnen niets wijzigen aan de appreciatie van het CGVS. Deze opmerkingen hebben namelijk betrekking op elementen die niet opgenomen werden in bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing verschillende wettelijke bepalingen schendt, met name: "art. 1 van het Vluchtelingenverdrag; art. 3 van het EVRM; art. 48 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Inzake de vluchtelingenstatus verklaart verzoeker te volharden aangaande het verblijf in de regio van herkomst, de provincie Salah Al-Din en meer bepaald de stad Doloia gedurende het bewind van IS in 2014-2015 alsook inzake de bekering tot het christendom. Verzoeker stelt hierdoor wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van zijn aan IS gelieerde familieleden of de Iraakse autoriteiten.

Verzoeker verwijst naar de principes en rechtsleer inzake het voordeel van de twijfel.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar artikelen 2 en 3 EVRM.

Verzoeker stelt:

“Gezien de hierboven aangehaalde elementen in het kader van de vluchtelingenstatus (zie supra I), zijn er redenen om aan te nemen dat verzoekende partij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien meent verzoekende partij dat verwerende partij ten onrechte heeft besloten dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij tot aan haar vertrek in 2016 in de provincie Salah Al-Din en meer bepaald de stad Doloia heeft verbleven en dat zij aldus niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen aangaande haar verblijf in de provincie Salah Al-Din en meer bepaald de stad Doloia tot aan haar vertrek in 2016. Teneinde haar herkomst uit en verblijf in de provincie Salah-Al-Din verder aan te tonen, legt zij een Iraaks attest van nationaliteit neer dat werd afgeleverd in de provincie Salah Al-Din (stuk 3).

Verwerende partij heeft aldus ten onrechte nagelaten de nood aan subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekende partij te onderzoeken en heeft hierdoor haar motiveringsplicht kennelijk geschonden (zie infra).

Bovendien blijkt uit onderstaande informatie dat een persoon afkomstig uit de provincie Salah Al-Dan wel degelijk reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet omwille van de precare veiligheidssituatie in deze provincie.”

Verzoeker verwijst naar en citeert uit het ‘EASO Country of Origin Report Iraq: Security Situation’ van maart 2019 aangaande de veiligheidssituatie in Irak. Volgens verzoeker is er in de provincie Salah Al-Din wel degelijk sprake van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict en zal hij als gevolg van dit willekeurig geweld een reëel risico op ernstige schade lopen wegens een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing wegens een gebrekkige motivering en de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. Bij fax van 29 juni 2020 stuurt verzoeker foto's *“waarop hij te zien is als onderdeel van een voetbalt ploeg die op 16 mei 2015 wedstrijden speelde te Dhuluiya, Irak”*. De fax wordt ter zitting nogmaals neergelegd omwille van de betere kwaliteit van de foto's.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*,

Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.4. Inzake de vluchtelingenstatus volhardt verzoeker in zijn verklaringen omtrent de regio van herkomst, meer bepaald de stad Doloia tijdens het bewind van IS in 2014-2015 en zijn bekering naar het christendom.

Het louter volharden in zijn verklaringen kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de motiveringen die stellen aangaande zijn activiteiten in de periode 2014-2016:

- verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen en activiteiten in de periode voor vertrek en specifiek in de periode nadat IS de macht greep in zijn regio in 2014, zijn niet aannemelijk omdat het ongeloofwaardig is dat verzoeker, in tegenstelling tot zijn broers, steeds kon ontkomen aan de dingen die hem gevraagd werden te doen voor IS, zoals het slachten van schapen, koken, water halen, eten en drinken transporteren;
- verzoeker is inconsistent of hij al dan niet gewonde soldaten van IS verzorgde;
- verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse leven in de periode van 2014-2016 zijn erg summier en vaag, alsook zijn verklaringen omtrent zijn activiteiten als herder;
- zijn voorgehouden deelname aan een trainingskamp van IS wordt niet ondersteund door aannemelijke verklaringen;
- verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij lang in de regio, en dus bij zijn familie, gebleven is terwijl hij zich hard verzette en afkeerde tegen alles waar zij voor stonden, *in casu* de IS-ideologie;
- verzoekers verklaringen inzake zijn vertrek door middel van de hulp van een priester zijn vaag en inconsistent;
- de wijze waarop verzoeker in oktober 2015 een paspoort verkreeg, waarmee hij het land verliet, wordt niet ondersteund door plausibele verklaringen;
- omwille van onwaarachtige verklaringen houdt verzoeker bepaalde informatie achter over zijn familieleden en hun huidige levensomstandigheden.

De voormelde vaststellingen in de motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien deze niet concreet worden ontkracht blijkt dat verzoeker geen zicht biedt op wat hij deed of waar hij verbleef tussen 2014 en 2016. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen inzake zijn verblijfplaats in diezelfde periode.

De foto's die per fax en ter zitting worden bijgebracht kunnen verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Behoudens de vaststelling dat foto's eenvoudig gemanipuleerd kunnen worden en de vraag naar de mogelijkheid om voetbalwedstrijden te houden in een gebied dat onder controle stond van IS, kan uit deze foto's van verzoeker bij een voetbalploeg hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker in Doloia (Dhuluiya) verbleef tijdens het bewind van IS in 2014-2015.

Verzoeker voert evenmin verweer ten aanzien van de motivering inzake de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde bekering tot het christendom, met name:

- verzoeker bezit algemene kennis die echter eenvoudig kan worden ingestudeerd;
- verzoeker kent amper christelijke strekkingen te kunnen aangeven, zelfs niet zijn eigen strekking
- verzoeker kan de kerk niet benoemen waar hij missen zou volgen in België, behalve dat de kerk zich in Antwerpen bevindt en de priester daar Harry zou heten;
- de verklaringen over zijn beweerde bekering van de islam naar het christendom kunnen niet overtuigen;
- verzoekers spiritueel proces van bekering kan niet overtuigen;
- verzoeker neemt geen maatregelen inzake zijn verhoopte doop, de belangrijkste ceremonie die zijn bekering zou bezegelen.

De voormelde motieven, die steun vinden in het administratief dossier, worden niet concreet betwist of aangevochten en blijven derhalve onverminderd overeind.

Aangezien uit het voorstaande blijkt dat verzoeker zijn beweerde recente verblijf en activiteiten in de stad Doloia, gelegen in de provincie Salah Al-Din niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die hij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor zijn vlucht uit Irak.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Omwille van het voorstaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert evenmin concreet verweer tegen de omstandige motivering die stelt dat omwille van zijn gebrekkige medewerking inzake zijn vermeende regio van herkomst verweerder in het ongewisse blijft over waar hij voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. De verwijzing naar het Iraakse attest van nationaliteit is niet dienstig omdat dit attest in kopie wordt bijgebracht zodat het authenticiteit ontbeert aangezien kopieën gemakkelijk te manipuleren zijn; hoe dan ook staat verzoekers Iraakse nationaliteit *prima facie* niet ter discussie. De uitgebreide geciteerde landeninformatie wordt *in casu* dan ook niet dienstig bijgebracht.

Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Luidens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan de Raad de bestreden beslissing vernietigen.

Gelet op het voorstaande blijkt dat de bestreden beslissing geenszins behept is met een substantiële onregelmatigheid noch dat er essentiële elementen ontbreken die maken dat de Raad verhinderd zou zijn om tot een uitspraak over de grond van de zaak te komen. De bestreden beslissing dient derhalve niet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS